

You have downloaded a document from
RE-BUŚ
repository of the University of Silesia in Katowice

Title: Wspomnienie o Profesorze Lesławie Badurze

Author: Zofia Piotrowska-Seget, Adam Rostański

Citation style: Piotrowska-Seget Zofia, Rostański Adam. (2009). Wspomnienie o Profesorze Lesławie Badurze. "Wiadomości Botaniczne" (2009, z. 3/4, s. 100-101).

Uznanie autorstwa - Licencja ta pozwala na kopiowanie, zmienianie, rozprowadzanie, przedstawianie i wykonywanie utworu jedynie pod warunkiem oznaczenia autorstwa.

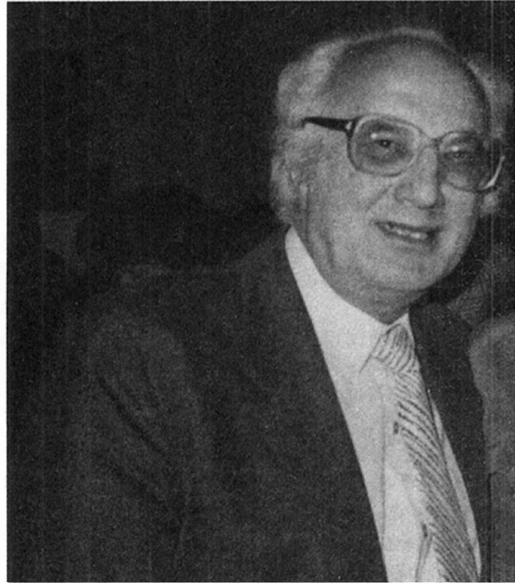
UNIWERSYTET ŚLĄSKI
W KATOWICACH

Biblioteka
Uniwersytetu Śląskiego

Ministerstwo Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

WSPOMNIENIE O PROFESORZE LESŁAWIE BADURZE

Obituary for Professor Lesław Badura

Prof. dr hab. Lesław Badura urodził się 7 kwietnia 1925 roku w Trzebini w powiecie chrzanowskim. Szkołę średnią ukończył egzaminem maturalnym w 1947 roku w Liceum w Bytomiu. W tym samym roku podjął studia wyższe na Wydziale Przyrodniczym Uniwersytetu i Politechniki we Wrocławiu, które ukończył z wynikiem bardzo dobrym w 1950 roku, uzyskując tytuł magistra filozofii z zakresu biologii. Po ukończeniu studiów podjął pracę na stanowisku asystenta u prof. Heleny Krzemienieckiej w Katedrze Fizjologii Roślin. Stopień naukowy doktora nauk przyrodniczych z zakresu mikrobiologii uzyskał w roku 1959 na podstawie rozprawy „Badania nad mikroflorą ściółki i gleby lasu szpilkowego ze zbocza Raduni”. Promotorem i opiekunem naukowym przewodu doktorskiego był wybitny polski mikrobiolog prof. dr hab. Władysław Kunicki-Goldfinger.

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora uzyskał półroczne stypendium zagraniczne we

Włoszech, dzięki czemu odbył staż naukowy z mikrobiologii u prof. dr Beniamino Peyronella w Istituto et Orto Botanico dell' Università di Torino (Italia). Po powrocie do kraju prowadził wraz z żoną Marią Ziemiańską badania nad wyjaśnieniem związków pomiędzy szatą roślinną a zespołami grzybów oraz nad biologiczną rolą związków humusowych.

W roku 1965 na podstawie całokształtu dorobku naukowego oraz rozprawy pt. „O mechanizmie stymulującego wpływu humianu sodu na proces fermentacji alkoholowej drożdży” uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk przyrodniczych z zakresu fizjologii roślin na Wydziale Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Wrocławskiego. Po habilitacji, za którą nagrodzony został nagrodą Ministra Szkolnictwa Wyższego II stopnia, ze względu na zainteresowania ekologiczne podjął pracę u prof. dr hab. Stefana Macko w Katedrze Ekologii i Geografii Roślin Uniwersytetu Wrocławskiego, gdzie zajmował się ekologią drobnoustrojów. W 1969 roku został dyrektorem Instytutu Botaniki i Biochemii i jednocześnie pełnił funkcję kierownika pracowni mikrobiologicznej w Zakładzie Botaniki Eksperymentalnej.

W roku 1975 po uzyskaniu tytułu naukowego profesora nadzwyczajnego przeniósł się

do Katowic na Wydział Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego, w którym zorganizował Zakład, a następnie Katedrę Mikrobiologii. Wraz z zespołem rozpoczął cykl badań nad oddziaływaniem emisji przemysłowych, a szczególnie metali ciężkich, na mikroorganizmy glebowe. Wyniki badań referował na wielu krajowych, a także zagranicznych sympozjach i zjazdach oraz publikował je w czasopiśmie krajowych i zagranicznych. Na podstawie całokształtu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego uzyskał w 1985 roku tytuł profesora zwyczajnego.

W ciągu 50 lat pracy na Uniwersytetach Wrocławskim i Śląskim opublikował 95 artykułów naukowych, 51 komunikatów zjazdowych i 15 prac popularnonaukowych. Jest także autorem lub współautorem 34 raportów z badań naukowych, koordynowanych przez Polską Akademię Nauk i Uniwersytet Łódzki. Był nadto wielokrotnym recenzentem dla Centralnej Komisji, Komitetu Badań Naukowych i wydawnictw naukowych.

Kierując Katedrą Mikrobiologii, prowadził zajęcia dydaktyczne z zakresu mikrobiologii ogólnej i ekologii drobnoustrojów. Wypromował rzeszę magistrantów i wielu doktorów. Pod Jego kierunkiem wykonano przeszło 200 prac dyplomowych. Był promotorem 13 rozpraw doktorskich (prawie wszystkie były wyróżniane przez recenzentów) oraz opiekunem 4 przewodów habilitacyjnych.

Prof. Lesław Badura pełnił w trakcie swojej kariery zawodowej różne ważne funkcje administracyjne: Dyrektora Instytutu Botaniki i Biochemii na Uniwersytecie Wrocławskim, Instytutu Biologii Molekularnej oraz Zakładu i Katedry Mikrobiologii Uniwersytetu Śląskiego. Ponadto, w latach 1984–1990 pełnił funkcję Dziekana na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego. Brał także udział, jako przewodniczący lub członek, w różnych komisjach senackich, był aktywnym członkiem różnych Komitetów Naukowych PAN oraz towarzystw naukowych, m.in. Polskiego Towarzystwa Botanicznego. Był członkiem korespondentem Europäische Akademie für Umweltfragen

(w Tübingen) oraz członkiem New York Academy of Science. Aktywnie angażował się w pracach organizacji społecznych, przede wszystkim Związku Nauczycielstwa Polskiego, na szczeblu uczelnianym i ogólnokrajowym (był członkiem Zarządu Głównego ZNP).

Prof. Badura za bardzo istotne uważał włączanie się naukowców w prace na rzecz regionu. Dlatego też, z dużym zaangażowaniem, przez 3 kadencje (w latach 1990–1999) pełnił funkcję Przewodniczącego Komisji Ochrony Środowiska i Utylizacji Odpadów Śląskiego Oddziału PAN w Katowicach.

Prof. Lesław Badura był cenionym przez środowisko naukowe mikrobiologiem gleby. Doceniając Jego dorobek naukowy przyznano mu w 2005 roku tytuł honorowego profesora Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego. Wyrazem uznania Jego wkładu w dorobek polskich mikrobiologów środowiska było powierzenie Profesorowi wygłaszania pierwszego wykładu plenarnego (i tym samym otwierania Zjazdu) na dorocznych zjazdach mikrobiologów gleby.

Profesor był wieloletnim członkiem Oddziału Śląskiego Polskiego Towarzystwa Botanicznego.

Profesor Lesław Badura zmarł w dniu 21 grudnia 2008 roku w swoim mieszkaniu w Katowicach i został pochowany na Cmentarzu Komunalnym w dniu 24 grudnia 2008 roku.

Zofia PIOTROWSKA-SEGET,
Adam ROSTAŃSKI